

Sag anlagt den 13. maj 2016 – Yanukovych mod Rådet

(Sag T-244/16)

(2016/C 243/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), annulleres, fordi den undlader at tilbagekalde forordning nr. 208/2014, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet for Den Europæiske Union (»Rådet«) savnede et korrekt retsgrundlag for de anfægtede foranstaltninger. For det første, at betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, ikke var opfyldt med hensyn til de anfægtede foranstaltninger. Bl.a. er følgende anført: (i) Rådets udtrykkeligt angivne formål (konsolidering af retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne i Ukraine) er blot uklare argumenter, der ikke lovligt kan tages til følge som et gyldigt retsgrundlag for disse foranstaltninger, (ii) det grundlag, som Rådet ønsker at påberåbe sig, savner enhver tilstrækkelig forbindelse til det korrekte niveau for domstolsprøvelse under de foreliggende omstændigheder, (iii) indførelsen af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren støtter og lovliggør faktisk det nye styre i Ukraines adfærd, der i sig selv undergraver retfærdig rettergang og retsstaten, og som krænker og systematisk er klar til at krænke menneskerettigheder. For det andet, at betingelserne for, at Rådet kunne anvende artikel 215 TEUF som gyldigt retsgrundlag, ikke var opfyldt, fordi der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i TEU. For det tredje, at der ikke forelå en tilstrækkelig forbindelse med henblik på at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag over for sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Rådet har begået magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de anfægtede foranstaltninger var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til EU) og ikke de grunde, der er angivet i de anfægtede foranstaltninger.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse. Den »begrundelse« for at opføre sagsøgeren på listen, der er angivet i de anfægtede foranstaltninger er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt.
5. Femte anbringende om, at Rådet har foretaget åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl.

6. Sjette anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren før genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsrettigheder i henhold til artikel 17, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder, bl.a. fordi (i) der ikke er noget grundlag for at antage, at de midler, som sagsøgeren angiveligt uretmæssigt har tilegnet sig, anses for at være blevet ført ud af Ukraine, og (ii) det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indefryse alle sagsøgerens aktiver, eftersom de ukrainske myndigheder nu har opgjort værdien af de påståede tab, der retsforfølges i de underliggende straffesager mod sagsøgeren.

Sag anlagt den 13. maj 2016 – Yanukovych mod Rådet

(Sag T-245/16)

(2016/C 243/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1) annulleres, fordi den undlader at tilbagekalde forordning nr. 208/2014, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet for Den Europæiske Union (»Rådet«) savnede et korrekt retsgrundlag for de anfægtede foranstaltninger. Følgende argumenter er fremført for dette og efterfølgende anbringender. Betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, var ikke opfyldt med hensyn til de anfægtede foranstaltninger. Disse anfægtede foranstaltninger var uforenelige med de formål, der udtrykkeligt er blevet påberåbt ved Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 (retsstaten og overholdelse af menneskerettigheder i Ukraine). De anfægtede foranstaltninger undergraver således retsstatsprincippet og menneskerettighederne ved at støtte et styre, som ikke er kendt for at overholde menneskerettighederne eller at overholde retsstatsprincippet. Rådet kan ikke gyldigt henholde sig til afgørelser truffet af Ukraines offentlige anklager eller domstole, bl.a. fordi de hverken er uafhængige eller uvildige og er genstand for politisk indblanding fra det nuværende styre i Ukraine. Uskyldsformodningen, som sagsøgeren er berettiget til, er gentagne gange blevet krænket af de ukrainske myndigheder.
2. Andet anbringende om, at Rådet har begået magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de anfægtede foranstaltninger var og er at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst og at maksimere Rådets politiske indflydelse i forhold til dette styre, hvilket ikke er korrekt anvendelse af den omhandlede magt.